

LBRIS

We know
books

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, sector 6,
cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte: tel/fax: 021 348 14 74
mobil: 0733 131 145, 0728 084 802
e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: tel: 021 348 14 74
mobil: 0728 084 802, 0733 131 145
e-mail: contact@edituraeikon.ro
web: www.librariaeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național
al Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CRĂCIUN, CHRISTIAN

Circumstanțiale / Christian Crăciun. - Ploiești : Premier, 2012-2022
2 vol.

ISBN 978-606-49-0825-4

Vol. 2 : Consemnări politico-morale : 2018-2021. - București : Eikon,
2022. - ISBN 978-606-49-0824-7

821.135.1-92
32(498)"2004/2011"(0:82-92)

Foto copertă: © Adrian Defța

DTP: Mihăiță Stroe

Editor: Valentin Ajder

Christian Crăciun

CIRCUMSTANȚIALE

Consemnări politico-morale

Volumul II
2018 – 2021

E I K O N

București, 2022

respectul tradiției autentice și al identității, mărturisirea Crezului de la Niceea în urma căruia s-a născut Europa (Noica), și fără de care ea nu poate exista, încrederea în dialog și în soluțiile raționale, respingerea oricărei forme de violență, eurocentrism răspicat (ceea ce nu exclude punctul 1, spiritul critic la adresa derapajelor U.E.). S-ar părea că unele dintre aceste puncte țin mai degrabă de ceea ce manualele numesc un spirit conservator. Dar care orientare politică de azi mai respectă rigorile de manual? O axiomă de la care plec, mi se pare dovedită de fiecare zi, este aceea că P.S.D-ul, sub toate numele pe care le-a purtat, este nociv pentru România, legătura cu cea mai neagră perioadă a trecutului, naționalismul ceaușist, și un partid esențialmente nereformabil.

O altă temă obsedantă este situația presei, a televiziunii în special, pentru că presa scrisă a dispărut practic, pe care o socotesc cel puțin la fel de vinovată ca și clasa politică pentru destrămarea morală și culturală a națiunii. Pentru stricarea minților și a sufletelor. În consecință multe articole sunt dedicate învățământului, culturii, istoriei, elementele din care se poate articula un viitor. Altfel nu. Au fost deci marile manifestații în ger din cauza Ordonanței 13, a fost căderea regimului Dragnea și, din nou „marile speranțe” după succesul nebănuit în alegerile succesive al „forțelor reformiste”, urmat de o inexplicabilă, hipnotică în felul în care a paralizat societatea în întregime, prăbușire; revenirea la o guvernare a P.S.D. în alianță cu P.N.L., absența Președintelui, pandemia, războiul au închis ultimul an.

Nu am făcut decât minime corecturi față de forma din ziar, chiar atunci când nu-mi mai plăceau o formulare sau alta. Este riscul „scrișului rapid” care este jurnalismul. E o cardiogramă politică, descriind fidel și căderile. Istoria se scrie în continuare...

Christian Crăciun
noiembrie 2022

Cuprins

2018

ANTICIPĂRI.....	7
ZIUA CULTURII?	10
RESET.....	13
FRAZE.....	16
CE E CU VOTUL?	19
UNII ȘI ALȚII.....	22
H A O S.....	25
DECLARAȚII	28
DISCRIMINARE ȘI DEZ-INCRIMINARE.....	31
DOLIU DUPĂ COMUNISM	34
INEPȚII.....	37
A BĂGA ÎN TRAIȘTĂ	40
ȘANTAȚUL ȘI BLOCAȚUL	43
BŪGET	46
O DRAGOSTE CARE UCIDE PRIN SUGRUMARE.....	49
DOINA CORNEA.....	52
DESPRE CE SĂ SCRUI?	55
FLEACURI.....	58
ȚARA PĂRĂSITĂ	61
ARGUMENTUL MACRON.....	64
CE BINE, CE BINE, E-AICEA LA TINE.....	67
O VESTE (APROAPE) PROASTĂ	70
MALIGN.....	73
DOUĂ TABERE.....	76
GREȘEALA.....	79
(DE) CE AM SEMNAT.....	82

RĂUL (O AMINTIRE).....	85
PULANUL ȘI CIOLANUL	88
MICȚIUNI POLITICE.....	91
FALIILE	94
IRONII.....	97
RĂZBOIUL CULTURAL ROMÂNNO-ROMÂN	100
PRĂBUȘIREA CASELOR.....	103
RUȘINEA.....	106
OAMENI.....	109
VINO, MAMĂ, SĂ MĂ VEZI CUM MUNCESC LA SPAȚII VERZI!	112
„SÎNTEM ÎN DIRECT CU CERUL”	115
238 - O EXPLICAȚIE.....	118
PURTĂTORI SĂNĂTOȘI.....	121

2019

DESPRE SPERANȚĂ.....	127
2 x 2.....	129
RÎSUL MUT	132
„NU VĂ MAI AUD”	134
METASTAZE	137
NU TABLELE TREBUIE SĂ FIE INTELIGENTE!.....	139
PENTR-UN PETIC DE HÎRTIE.....	142
UN METRU DE DEMOCRAȚIE	145
O ANOMALIE	148
DECLARAȚIE DE DRAGOSTE.....	151
LECȚIA ȘI ȚÎFNA.....	154
PREȘEDINȚII ȘI FILOZOFUL	157
UNDE DAI ȘI UNDE CRAPĂ.....	160
O PORȚIE DE VIITOR.....	163
„PARTIDUL E-N TOATE”	166
UN MARE FÎS.....	169

NEFARDATĂ.....	172
„LA MIJLOC DE RĂU ȘI BUN”	175
ANTICULTURALII	178
DUMINICA SAMARINENCEI.....	181
A TREIA ZI DUPĂ MINUNE.....	184
SCENA ȘI ECRANUL	187
CAVIAR CU FASOLE	190
ANTI-CULTURA.....	193
CIRCUITUL PROSTIEI ÎN NATURĂ	196
CE ALEGEM.....	199
BATALIONUL DISCIPLINAR	202
JAN ȘI JEANA.....	205
AVION CU MOTOR.....	208
BICICLETĂ	211
ACCEPTĂM LUCRURI DE NEACCEPTAT	214
DUPĂ NOI, POTOPUL.....	217
PUNCT. ȘI DE LA CAPĂT	220
ZI NAȚIONALĂ.....	223
SUPRAVIEȚUITORI	226

2020

IANUS	231
O VIZITĂ NEANUNȚATĂ.....	234
O ALTĂ ISTORIE	237
ONOAREA COANEI LEANCA	240
LIMITELE DEMOCRAȚIEI.....	242
NU TRAGEȚI ÎN CÎNTĂREATĂ!	245
P A T	248
SUPERȘTIȚII.....	251
RUȘINEA	254
ANALIZĂ DE TEXT.....	256
ÎNCHISOAREA MENTALĂ.....	259

JUDECATĂ DE APOI.....	262
INTRAREA ÎN IERUSALIM.....	265
65 NOUL STIGMAT!.....	268
DOUĂ IMAGINI.....	271
A NU EXISTA.....	274
SFÎRȘITUL RIDICOL.....	277
INTELIGENȚA A-SIMPTOMATICĂ.....	280
STILISTICĂ.....	283
NU SÎNTEM USERI!.....	286
BOALA CIFRELOR.....	289
UN PAS ÎN SPATE.....	292
FALIȚII NOȘTRI.....	295
STATUI ȘI BANNERE.....	298
„AM CONVINGEREA”.....	301
CINISME.....	304
ÎNAPOI LA SOCRATE!.....	307
CAUZE.....	310
BUBA.....	313
DISCURSURI.....	316
DISCURSURI 2.....	319
PE ASCUNS.....	322
ATIPIC.....	325
DANS CU VIDUL.....	328
MONUMENTUL IDIOTULUI NAȚIONAL.....	331
HAOS.....	334
LA CALD.....	337
REGULA JOCULUI.....	340
VALURILE, VÎNTURILE ȘI DEMONII.....	343
POLITICUL ȘI MORALA.....	346
NOI, VITELE.....	349
ALEGERI.....	352
RECORDURI.....	355
STATUL INEPT.....	358
SENSUL GIRATORIU.....	361

PE ÎNDELETE... LA GROAPA DE GUNOI.....	364
RECAPITULARE.....	367

2021

EXCESE.....	373
BINECUVÎNTATĂ FIL, TĂCERE!.....	376
PRIMA FRICĂ MONDIALĂ.....	379
RÎSU' PLÎNSU'.....	382
TULPINA ȘOȘOACĂ.....	385
AL DOILEA PONEI ROZ.....	388
IMPOSTURA.....	391
DE LA CANCEL CULTURE LA CANCEL HUMAN.....	394
CU METROUL PRIN MUNȚII CARPAȚI.....	397
GRAMATICA PROTESTELOR.....	400
CONSTRÎNGERI.....	403
APATIA.....	406
ÎNVIERI.....	409
ROMÂNIA ÎN DEȘERT.....	412
NOUL NORMAL.....	415
FINITA LA COMMEDIA.....	418
DOUĂ OBSESII.....	421
PAPAGALII.....	424
BIBLIOCIDUL.....	427
„ÎI URĂSC, MĂ!”.....	430
CIVILI ȘI POLITICI.....	433
ASUMȚIA.....	436
GUNOAIE ȘI POLITICĂ.....	439
IDENTITATE.....	442
SCHISME.....	445
SPARTACUS.....	448
SITUAȚIUNEA.....	451
RĂZBOIUL CĂLÎI.....	454

50 LA SUTĂ	457
PORECLE	460
NOI, PROȘTII!	463
EUFORIA RĂULUI	466
ZILE FRUMOASE	469
FANTASMA SALVĂRII NAȚIONALE	472
TOXIC	475
BETON ARMAT	478
CARE BUCURIE	481
RECAPITULARE	484
GHID DE LECTURĂ (POSTFAȚĂ)	487

ANTICIPĂRI...

Negovernabil, poporul român nu îngăduie predicții. Lipsit de memorie, înlocuită cu o mitologie de duzină, neamul nu are viitor. Deci titlul de mai sus e autoironic față de autor. Nu se poate anticipa nimic. Nu m-a entuziasmat nici măcar efectul public al trecerii la cele sfinte a ultimului împărat bizantin: Regele Mihai. A trecut ca o febră de sezon. Am rămas în aceeași de-solidarizare care ne caracterizează. Iar în timpul doliului, cum s-a observat, infractorii continuau să facă legi pentru apărarea lor, a neamurilor și a partidului. Schema se va păstra, se poate prevedea. Sîntem în anul Unirii, care, cum am mai scris ar trebui să fie și anul Unității. Aici avem de lucrat. Vorbeam de febră, uneori febra e benefică, ea vindecă infecția. Caz școală de lipsă de unitate/solidaritate: un oarecare de la TVR de partid și de stat (și radioul și televiziunea au redevenit instrumente de propagandă) l-a bălăcărit pe filosoful Gabriel Liiceanu. Nu discut aici gestul cercopitecului, ci lipsa de reacție a lumii intelectuale, de solidaritate cu un intelectual de elită, indiferent că ești sau nu de acord cu el. Nu este prima oară, sînt nenumărate exemple de vinovată tăcere. Cînd a fost să fie criticat pentru reacția de la Gaudeamus cu editura RAO, o mulțime de intelectuali „vigilenți” l-au probozit pe directorul Humanitas cu aspre vorbe pentru „conflict de interese”. Acum, ar fi fost de așteptat ca măcar o parte din acești vigili să-i ia apărarea, în virtutea aceleași „moralități”. Nici pomeneală, doar una, două voci de prieteni mai vechi. Această tăcere spune tot despre pustiu moral cu care intrăm în anul (dez)unirii noastre. De aceea am ales acest exemplu. Violența ipochimenilor care ne conduc stă tocmai în a exploata fără rest aceste imense spații goale dintre noi, maidane pustii de egoism, de nepăsare, de aroganță, de stupiditate, de lăcomie. Pe cînd

„ei” sînt teribil de uniți, transpartinic. Pînă cînd îi gîdilă procurorii la declarațiile de avere, atunci încep să se dea în gît unii pe alții. 2017 a fost un an care a trecut complet degeaba. În care nu s-a ivit nici un proiect de țară, nicio inițiativă serioasă, nicio instituție culturală care să bată cu programele pe două-trei decenii înainte. Am pierdut un an bătîndu-ne, complet inutil, pe legile justiției, care nu mai avea nevoie de legi. Erau doar cîteva acorduri fine de făcut, care nu puneau nicio problemă deosebită. Culmea este că alde Tudorel Toader are dreptate: aceste legi au fost adoptate în forță, nu prin dezbateri, ci prin asumarea răspunderii guvernamentale. Ce nu spun liderii pustiitoare alianțe, este că această asumare s-a făcut tot din imposibilitatea de a le adopta parlamentar din cauza opoziției crîncene a aceluiași P.S.D. Care e consecvent, acum cînd e la putere le schimbă. A încercat prin forță, anul trecut pe vremea asta, acum o face tot prin forță dar în legislativ, violentînd toate principiile dezbaterii parlamentare. Nu faptul că o face în parlament este garanția democrației, important este *cum* o face. Adevărul este că lumea politică românească nu a fost *niciodată* mai descalificată prin incompetență, imoralitate, vulgaritate, ticăloșie, corupție și prostie precum în anul de grație bulibășeală politică 2017. Mai vreți anticipări? Manifestanții care mai rezistă au cerut anticipate. Îmi pare rău, dar nu cred că ele ar schimba fie și cu o nuanță spectrul nostru politic. Ele nu ar putea inventa din nimic o clasă politică nici mai educată, nici mai cultă, nici mai profesională, nici mai alfabetizată, nici mai cinstită decît menajeria actuală. P.S.D. nu și-a pierdut bazinul electoral cu care controlează viitorul țării. Sînt oameni cărora și acum dacă le spui la tv că Băsescu e de vină că s-a scumpit benzina și a scăzut leul față de euro, sînt gata să o creadă. Democratic, cîtă vreme P.S.D. și chibiții care apar sub alte sigle de partid au în jur de 20 de procente de votanți, iar opoziția e lipsită de consistență și ca oameni și ca programe, nu se va schimba nimic. Sigur, am văzut anul ce a trecut și cîțiva parlamentari absolut onorabili, cu prestații convingătoare și curajoase. Picături în ocean... Cînd au fost congresele de tineret ale diferitelor partide, televiziunile

au făcut rating arătîndu-ne speciamentele care „vin din urmă”. Și, după legea entropiei politice țigano-mioritice a nu știu cărui einstein de Ferentari, ce urmează e mult mai rău decît ceea ce este. Acum doi, trei ani credeam că nu se poate ceva mai rău decît Ponta. A venit Dragnea și ne-a dovedit că se poate, din plin. Peste 4-5 ani cine știe ce nostalgii vom avea... Capacitatea de auto-reproducție a clasei noastre politice cu defectele ei congenitale acumulîndu-se de la o generație la alta s-a dovedit remarcabilă. Am ajuns să regretăm „stilul” și pregătirea profesională a lui Năstase. Nu mai vorbesc despre parlamentul anilor 90, incomparabil superior profesional și ca nivel al dezbaterilor cu cel de azi. N-am făcut nicio previziune? De bună seamă, după un an istoric poate urma unul care să ne scoată definitiv din istorie. Pesimist? Nu mai e mult pînă în ianuarie 2019... Vorbim atunci...

Ianuarie 2018

Moto: „Urăsc epoca asta. Îmi vine să vomit. Există ființe pe care le urăsc. Totul este greșit, totul este fals, totul este falsificat. Nu mai există respect, nu mai există cuvîntul dat. Doar banii mai contează”

Alain Delon, într-un recent interviu

De ce simt nevoia să pun gîndurile despre *Ziua culturii naționale* sub aceste cuvinte ale unui om care nu mai are nimic de pierdut, a trăit totul, a văzut totul și își poate permite să spună simplu adevărul dureros? Pentru că nu poți celebra această zi cu un ministru care scrie „supprefect” și e legendar(ă) prin agramatism (la concurență cu o altă doamnă, europarlamentară), șefă de guvern, cu un președinte de cameră parlamentară care nu ar spune „pe care” nici picat cu ceară, cu un șef al „Departamentului identității naționale” (care se ocupă de organizarea Centenarului) care recunoaște senin că nu știe nici un nume de scriitor contemporan („pentru că nu l-a interesat”!!!) și are exprimarea unui semianalfabet (scuze, e doctor cu o teză despre fotbal și politică), cu un ministru al învățămîntului intrat în folclor prin erorile sale de limbă română și puținătatea logică, cu o mulțime de alte persoane publice de o precaritate culturală sfidătoare. Academia va organiza din nou o sesiune solemnă, se vor plînge iar vorbitorii de decăderea limbii și a culturii generale și... lucrurile vor merge înainte pe aceeași pantă a de-culturalizării obștești. Pentru că nu am văzut vreo luare de poziție a înalților savanți cînd un profesionist impecabil ca Daniel Șandru a fost înlocuit la „Departamentul identității naționale” (halucinantă denumire - nu-mi poate da prin cap cu ce se poate ocupa un astfel de departament, pe ce își iau oamenii ăia salariile) cu acest fotbalist ratat, dl. Cotîrleț. Nu am văzut vreo atitudine asumată

de înaltul forum științific atunci cînd ministerul învățămîntului măcelărește programele și regulamentele de liceu (locul de bază unde se formează cultura unui om). Se vor face iar tot felul de „acțiuni” fără, în fond, nici un impact cultural. Ne mirăm că nu dă nimeni doi bani pe noi ca națiune, că sîntem priviți urît oriunde ne ducem și se aude că sîntem români. Că artiștii noștri se afirmă prin eforturi strict individuale, fără niciun sprijin din partea statului, că singura politică culturală este *cocalarismul*, asta trebuie spus de ziua culturii. Ne ocupăm zilele și noapțile cu oameni de o insignifianță absolută dar care ne decid viețile: Dragnea, Olguța, Tudose, Gabi, Tudorel, Carmen, Codrin, Grapini, Norica, Iordache, Victoraș, Nuți, Șerban Nicolae (apropo: vreo sancțiune ceva pentru mîrlăniile la adresa unei colege în plenul parlamentului?), Bădălău, Nicolicea, Daia i tak dalșe. Doamne, cîți sînt! Unde să mai încapă cultura de toate nimicurile astea? Ce nu se înțelege este că o eroare gramaticală a unui ministru face mai mult decît toate manifestările de Ziua Poetului Național. Așa cum un miligram de otravă nu poate fi combătut dacă bei o oală de ciorbă. Ucide! O „logică” băștinașă mi-ar putea reproșa că e bine ca omul să știe administrație, economie, drept, probleme de mediu, de sănătate, de apărare, mă rog, cu ce ocupă el acolo. Și că buna exprimare este ceva cu totul secundar. Fals, absolut fals! Luați o carte de istorie și urmăriți la întîmplare construcțiile reprezentative ale României moderne, de ordin arhitectural, politic, legislativ, industrial, științific etc. Uitați-vă, *cine* sînt cei care le-au înfăptuit, apoi citiți ceva din ce au lăsat: jurnale, discursuri publice, articole, cărți de specialitate etc. Veți rămîne uimiți de *frumusețea* limbii pe care o foloseau. A, firește că aveau doctorate luate pe bune în universitățile mari ale Europei. Formarea lor ca specialiști se îmbina cu o *bază culturală* temeinică, erau, de pildă, ingineri dar știau latină, istorie, muzică, istoria artelor ș.a.m.d. Este o axiomă pe care școala românească o ignoră cu fatală superbie: gîndește bine numai cine se exprimă bine. Nu poți avea încredere într-un reprezentant cu funcții publice care se exprimă precar. Gîndirea lui nu poate fi *decît* precară. Nu poate „vedea” o

problemă în ansamblu. Cum să rezolvi problema circulației în București când casa ta arată ca o tarabă de bilci? Prin anii 90 japonezii veniseră cu un proiect de modernizare urbanistică a capitalei făcut așa cum știi ei. Firește că noi știm mai bine, deci în trei decenii n-am făcut nimic, sporind însutit dificultatea problemelor. Aud acum că ar fi venit iar cu o propunere, cine să o accepte? În altă ordine de idei, 15 ianuarie este ziua nașterii Poetului. Eu am mai multe argumente pentru care Ziua Culturii ar fi trebuit hotărâtă pentru 15 iunie, dar nu le expun aici. Cum să vorbești însă despre Poet, când modul în care este explicat elevilor de liceu te face să-ți fie rușine că ești profesor? Ce-ar fi să sărbătorim ziua culturii respectând cultura? Pare un pleonasm? Cum să-l sărbătorești pe Eminescu – adversarul crâncen al politicianismului, demagogiei și minciunii – încercând să dai autoritate *legală* aberației că niște condamnați penal pot conduce o țară? În România de azi ar trebui un moratoriu al ideii de cultură. Toate laudele noastre sună ca bocete.

RESET...

Motto: ...*mi-aș dori un Premier din specia homo sapiens. Lumea a ris, crezând pesemne că mă gândesc la Einstein sau la Făt-Frumos. Între timp, am devenit realist: m-aș mulțumi și cu o oaie. PS: Ne vedem pe 20, da?*

Mihai Șora

De multă vreme deprimarea generală nu a atins asemenea cote. Pe măsura unor speranțe iraționale, după care președintele ar fi putut opri desemnarea aberantă a acestei doamne nimeni să ne conducă destinele. Doar două declarații consemnez în context: 1. Nici măcar Dragnea nu a găsit nimic de spus despre competențele doamnei, vorbind doar despre firea sa neconflictuală, un fel de a spune că dînsa nu are, de fapt, nicio părere, nicio personalitate, nicio calitate. 2. Președintele care spune că a decis să mai dea o șansă P.S.D-ului. Nu partidul-stat-mafie trebuie să mai primească însă o șansă, ci România. Care e altceva. Și care nu prea mai are. Îmi pare rău să-i contrariez pe cititorii mei, dar vina nu este doar a P.S.D-ului. Ei doar speculează cu un cinism maxim, o lipsă de moralitate axiomatică și o prostie cum nu a existat pînă acum nici în anii 50 la conducerea țării, doar speculează deci, o investiție democratică. Altfel spus: votanții p.s.d. sînt de vină pentru situația țării, plus scîrbiții care nu s-au dus la vot pentru că „toți sînt la fel, nu se poate face nimic” (cea mai pernicioasă teorie care circulă în societatea noastră). Ei au dat o putere total nedemocratică unei echipe de proști ticăloși. Punct. Restul sînt nuanțe irelevante în context. Nu e corect politic ce spun, firește, dar e pentru prima oară în istoria țării când răul vine exclusiv din noi, din analfabetismul

nostru funcțional, pe cînd contextul extern este în cea mai mare parte favorabil. Pe mine asta mă scoate din sărite. Cei care din 90 încoace votează imperturbabil același partid, ei sînt argumentul forte al hoardei care controlează țara. Urmărind „temperatura” comentariilor publice, văd că revolta împotriva acestei desemnări sfidătoare prin lipsa oricărei calități (am putea deschide în context o discuție și despre cine sînt europarlamentarii noștri, de pe vremea lui Eba nu s-au mai luat în colimator aceste sinecuri) nu e nici pe departe atît de generală pe cît spun optimiștii. De fapt, dincolo de legile justiției, p.s.d.-ul a ocupat deja țara, și-a pus oamenii în absolut toate funcțiile care contează, la toate nivelurile locale și naționale, i-a fidelizat prin salarii mărite și complicități locale, în acest context a dori alegeri anticipate este o fantasmagorie, ele nu ar aduce decît alte procente în plus caracatiței rapace. Asta cuplat cu lipsa unei opoziții credibile (p.n.l. este o parodie, mai preocupat să se lupte cu u.s.r. decît cu Dragnea și ai lui) lasă puține speranțe. Rămîne societatea civilă, necesitatea unei revolte (scriu sîmbătă dimineață, nu știu cum va fi diseară), dar revolta e bună să înlătore defectul, nu poate pune ceva în loc. Gestul lui Dragnea de a numi premieri din ce în ce mai inconsistenți și miniștri pe măsură, de a-și bate joc de logica elementară cu fiecare declarație (dna. Carmen și ceilalți tot invocă „partidul”, nici nu le trece prin cap că au răspunderi constituționale față de țară, nu față de partid), de a invoca religios un fantomatic „program de guvernare” (dna. Viorica: „Noi NU ne raportăm la oameni, ne raportăm la un program de guvernare”) care țintește doar decuplarea noastră de lumea democratică este gestul unui autocrat de tip: fac pentru că pot. Ce imuni s-ar simți aștia apărați de Maica Rusie! Înțelegem acum de ce, de cel puțin cinci decenii învățămîntul românesc declină pe o pantă cînd mai blîndă, cînd mai accentuată. Toate speciemenle astea politico-mediatică care ne-au confiscat țara și prezentul și viitorul sînt rodul acestui învățămînt care face o contraselecție ireproșabilă. „Astă pleavă, așt gunoi”, vorba lui Eminescu sînt acum „de-ai noștri, dintre noi”. Imposibilitatea noastră de a ne coagula pentru ca „băieții buni”

să cîștige... mi-e teamă că asta va fi principala lecție a anului unirii. Meseria de cetățean, vorba lui Liiceanu, este o meserie foarte grea. Care nu se învață la școală, indiferent de programă. Da, ei sînt foarte uniți, în jurul intereselor trans-partinice de gașcă. Nu mai fac nici un efort de a-și disimula intențiile, declarațiile lui Dragnea de la înscăunarea acestei „doamne nimeni” au fost un fel de a ne spune direct: sinteți niște proști! Ce înseamnă alta: nu eu voi face propunerile? Felul acesta de a ne prosti în față este intolerabil. Cine acceptă acest tratament, prin sofisme de genul „nu se schimbă nimic”, înseamnă că acceptă să fie făcut prost. Pentru mine, actuala putere este evident ilegală – era astfel încă de la alegeri – dar s-a delegitimat și mai mult prin anularea programului cu care a cîștigat. De un an în România nu se face nimic, pentru că toate energiile sînt canalizate spre blocarea justiției. Înalta trădare mi se pare o încadrare numai potrivită pentru această burtăverzime arogantă și lacomă. Nu putea Dragnea amîna cu o singură zi debarcarea marionetei Tudose, pentru a-l primi cum se cuvine protocolar pe premierul Japoniei? Cine măsoară pagubele materiale și morale suferite de România în urma acestui gest de furie irațională? Tuțea spune că comunismul se combate cu Codul Penal. Ăstora nu le ajunge un singur cod...nu există încadrări suficient de dure pentru a pedepsi pierderea, de exemplu, prin emigrare, a mii de creiere strălucite, sătule să fie batjocorite de cranii vide. Încă ceva: protestele astea sînt greu de combătut pentru că nu au caracter partinic. Nu pot fi anexate, și asta e bine.

Scriam în numărul trecut despre modul de conducere al p.s.d.: „gestul unui autocrat de tip: *fac pentru că pot*.” Acum, inexprimabilul Codrin Ștefănescu, întrebat de ce p.s.d.-ul numește miniștri cu probleme penale răspunde: „*pentru că putem*”. QED. Nu știi ce să admiri mai mult: idioțenia sau tupeul? La fel, Dragnea deslușește cazul Rovana Plumb: e nevinovată pentru că parlamentul a decis să nu permită cercetarea penală. Frază strălucitoare, dezvăluind confuzia de planuri: legislativul își arogă funcțiile justiției. Ecaterina Andronescu e revoltată că manifestațiile strică imaginea României: nu corupția, nu legislația aberantă, nu incompetența unor miniștri aduși cu hîrzobul de partid să ne decidă viitorul, nu hemoragia de creiere din cauza unor conducători inepti, ci manifestațiile pro-democrație ne strică imaginea. Ministrul școalelor anunță, în ultima zi de guvernare, în sfîrșit, o realitate dură. „La 159 de ani de la Unirea Principatelor Române, avem 2.418 unități școlare cu grupurile sanitare în exterior. Prin programul de guvernare P.S.D.-ALDE, în cel mult 3 ani, autoritățile locale, județene și centrale vor face ca toate unitățile școlare din România să aibă condiții decente pentru educația elevilor și preșcolariilor”. Cu alte cuvinte, avem de luptat în secolul XXI cu wc-urile din fundul curții. În care „republică” subsahariană o mai fi o asemenea situație? Devine normal ca un primar să taie panglica tricoloră la inaugurarea unor wc-uri. Asta chiar a devenit o realizare. Nu mai există fraze pentru a descrie stupiditatea situației din România. Să ai toate avantajele – istorice – de partea ta și să dai țara pe mâna unor loaze cleptomane, incapabile și sfidătoare, pentru a inaugura cîțiva metri de șosea sau o budă de școală, este totuși o „performanță” de inadecvare istorică. Dl. Andrei Pleșu scrie,

apropro de doamna desantată în funcția de prim ministru, cu ironia-i devastatoare: „m-aș lăsa oricînd invitat la o porție de sarmale gătită de dînsa, dar n-am nici un argument să dorm liniștit, cu conștiința că țara e pe mîinile unui expert...”. Cineva făcea o observație foarte lucidă, mi se pare, apropro de acest tsunami de cinism și incompetență, spunînd: comunismul a fost construit cu oameni educați în capitalism. Acum, vrem să construim capitalismul cu oameni educați în comunism. Aș face doar amendamentul că e vorba de „două comunisme” convergente: cel „vechi”, tradițional, marxo-leninist și stalinist, și cel „nou”, cunoscut sub numele de corectitudine politică, ambele s-au întîlnit în sistemul nostru de învățămînt; oamenii care ne conduc azi sînt reprezentativi pentru acest dezastru, au defectele din amîndouă. Nu au cunoștințe, nu au fibră morală, nu au principii. Nimic decît o necostoită lăcomie și un imens prost gust. Pleșu dixit: „la vîrfurile statului, avem un neînterupt spectacol de incompetență, insuficiență mentală, mulțumire de sine, mediocritate! Șah mat!”. Mai mult, după părerea numerelor 2 și 3 din statul român, liderii politici occidentali sînt proști (nu știu să citească niște legi, se iau după zvonuri etc.) și prost informați. Să le spui asta într-o scrisoare oficială a statului român liderilor U.E., este dovada unei nemărginite mărginiri în gîndire. Doamna care acum răspunde de „românii de pretutindeni” - lasă că era convinsă că Suedia e republică - declara în perioada cînd s-a afirmat ca mare stea a politicii noastre externe (Ponta să trăiască!) că românii care pleacă la muncă în străinătate sînt o pegră (nu știe dînsa cuvîntul asta, am sintetizat eu) pentru România. Acum e chemată de alți patrioți ca ea să aibă grijă de cei de afară. „Să stea în țară! Să-și ia trei meserii și să muncească”, asta este filosofia doamnei. Cine a crezut că ministrul „genunche” (încăpățînat, calculatorul îmi corectează) este ce e mai rău, nu-l știa pe actualul Valentin Popa. Nu trecuseră multe ore de la anunțarea guvernului și internetul era plin de culegeri din bogate dezacorduri ale domnului profesor. Statisticile spun că avem 42% analfabeți funcțional. Cîți sînt în foruri de conducere la diferite niveluri? Macron anunță o reformă radicală a bacalaureatului francez.